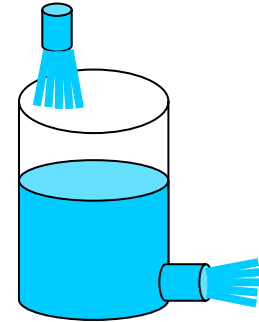

Opis układu w przestrzeni stanów

Równania różniczkowe opisujące dynamikę układu przekształciliśmy na poprzednim wykładzie do postaci układu równań pierwszego rzędu, w których po lewej stronie znajdowały się tylko pochodne zmiennych stanu, a po stronie prawej – pozostałe składniki równania:

- dla zbiornika cieczy:

$$\frac{dh(t)}{dt} = -\alpha \frac{A_o}{A} \sqrt{2gh(t)} + \frac{1}{A} q_d(t),$$

- dla wahadła matematycznego:

$$\begin{cases} \frac{d\alpha(t)}{dt} = \omega(t), \\ \frac{d\omega(t)}{dt} = -\frac{g}{l} \cdot \sin\alpha(t) - \frac{b}{m \cdot l} \cdot \omega(t). \end{cases}$$

z odpowiednimi warunkami początkowymi.

Opis układu w przestrzeni stanów – c.d.

Równania takie nazywamy **równaniami stanu** układu – pokazują one, w jaki sposób przyrosty w czasie (czyli pochodne) wartości zmiennych stanu zależą od:

- aktualnych wartości zmiennych stanu,
- aktualnych wartości sygnałów wejściowych.

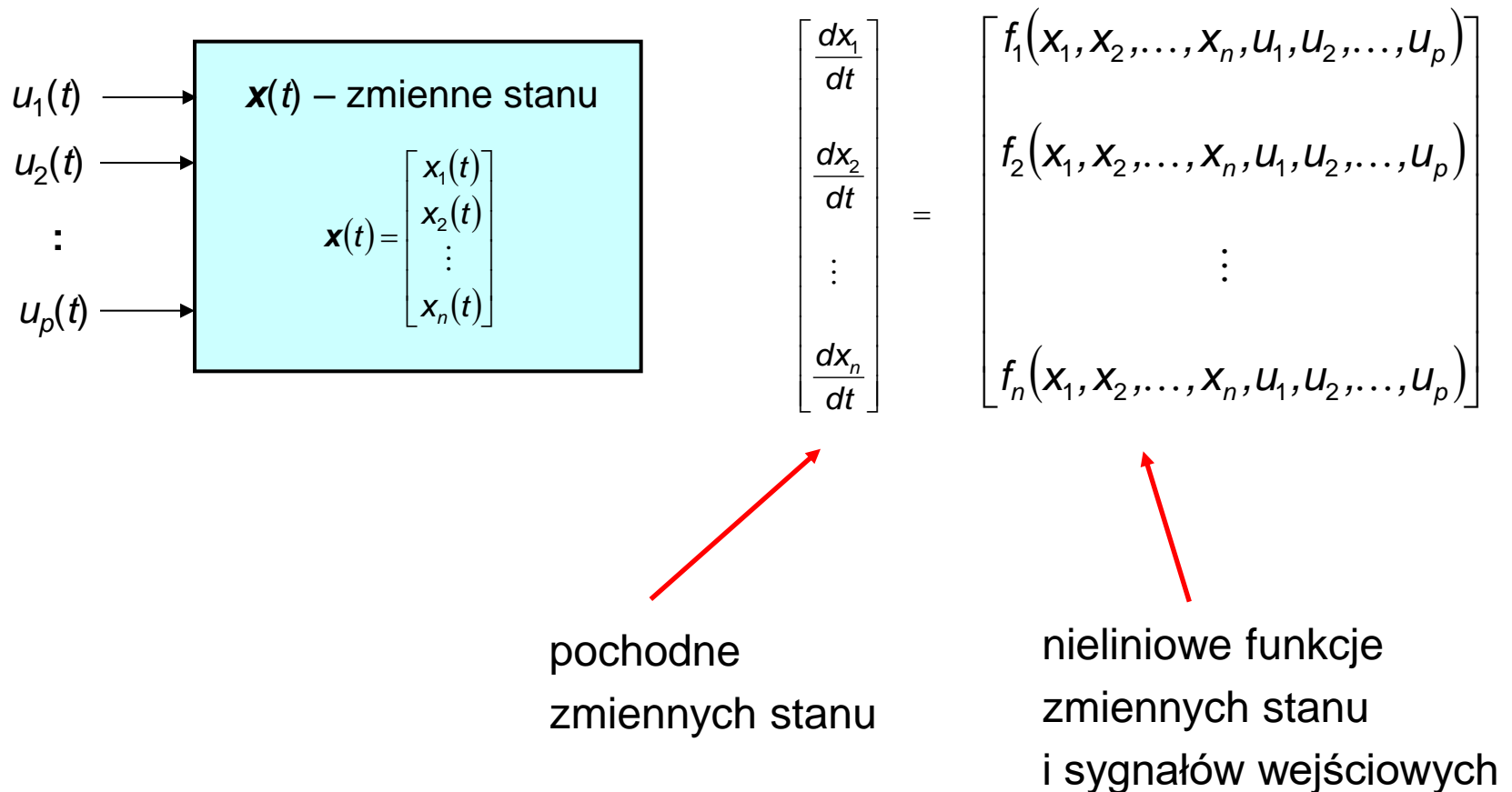
Na przykład dla rozważanego zbiornika cieczy:

- przyrosty poziomu cieczy h są proporcjonalne do różnicy między strumieniem dopływającym q_d a pierwiastkiem poziomu cieczy h ,

zaś dla wahadła matematycznego:

- przyrosty w czasie kąta wychylenia α są równe prędkości kątowej ω ,
- przyrosty prędkości kątowej ω są proporcjonalne (ze znakiem ujemnym) do sinusa kąta wychylenia α i prędkości kątowej ω .

Równania stanu modelu nieliniowego

Równania stanu modelu nieliniowego (postać wektorowa)

$$\frac{d}{dt} \mathbf{x}(t) = \mathbf{f}(\mathbf{x}(t), \mathbf{u}(t))$$

$$\frac{d}{dt} \mathbf{x}(t) = \begin{bmatrix} \frac{dx_1(t)}{dt} \\ \frac{dx_2(t)}{dt} \\ \vdots \\ \frac{dx_n(t)}{dt} \end{bmatrix}$$

wektor pochodnych
zmiennych stanu

$$\mathbf{f}(\mathbf{x}(t), \mathbf{u}(t)) = \begin{bmatrix} f_1(\dots) \\ f_2(\dots) \\ \vdots \\ f_n(\dots) \end{bmatrix}$$

wektorowa funkcja
zmiennych stanu
i wielkości wejściowych

$$\mathbf{x}(t) = \begin{bmatrix} x_1(t) \\ x_2(t) \\ \vdots \\ x_n(t) \end{bmatrix}$$

wektor
zmiennych
stanu

$$\mathbf{u}(t) = \begin{bmatrix} u_1(t) \\ u_2(t) \\ \vdots \\ u_p(t) \end{bmatrix}$$

wektor
wielkości
wejściowych

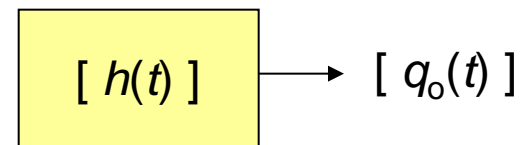
Równania wyjściowe modelu nieliniowego

Równania stanu uzupełnia się o **równania wyjściowe**, pokazujące, jak **wielkości wyjściowe** układu zależą od:

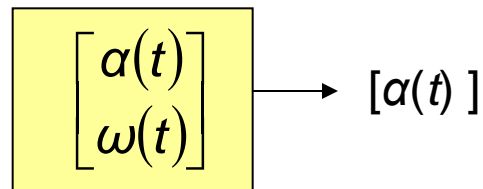
- aktualnych wartości zmiennych stanu,
- aktualnych wartości wielkości wejściowych.

Np. zakładając, że dla układu zbiornika cieczy rolę wielkości wyjściowej pełni strumień wypływu $q_o(t)$, otrzymamy następujące równanie wyjściowe:

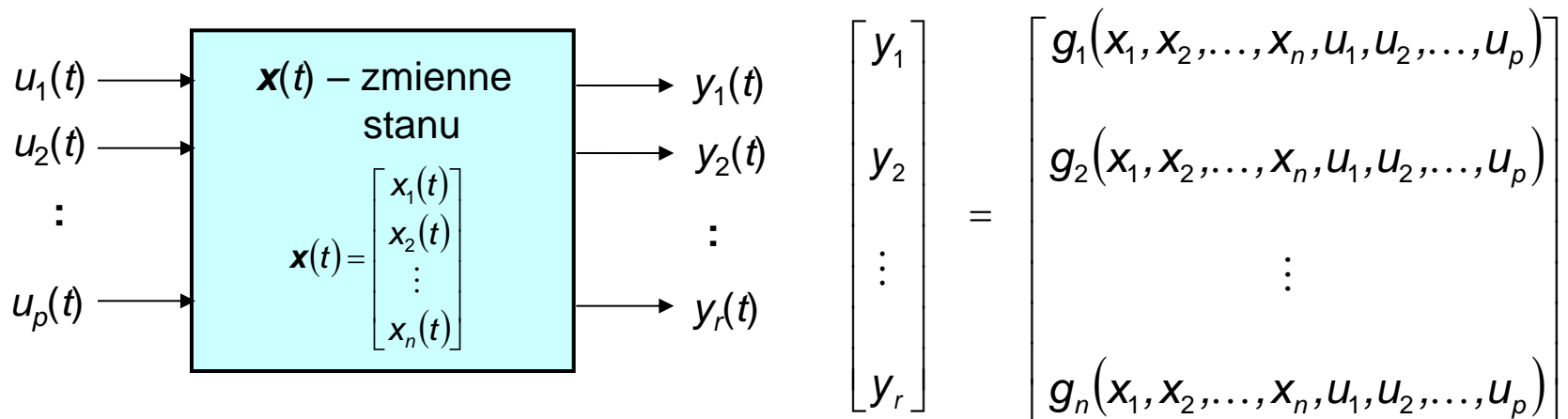
$$q_o(t) = \alpha A_o \sqrt{2gh(t)}.$$

Z kolei dla układu wahadła jako wielkość wyjściową możemy przyjąć kąt wychylenia $\alpha(t)$, czyli bezpośrednio jedną ze zmiennych stanu:

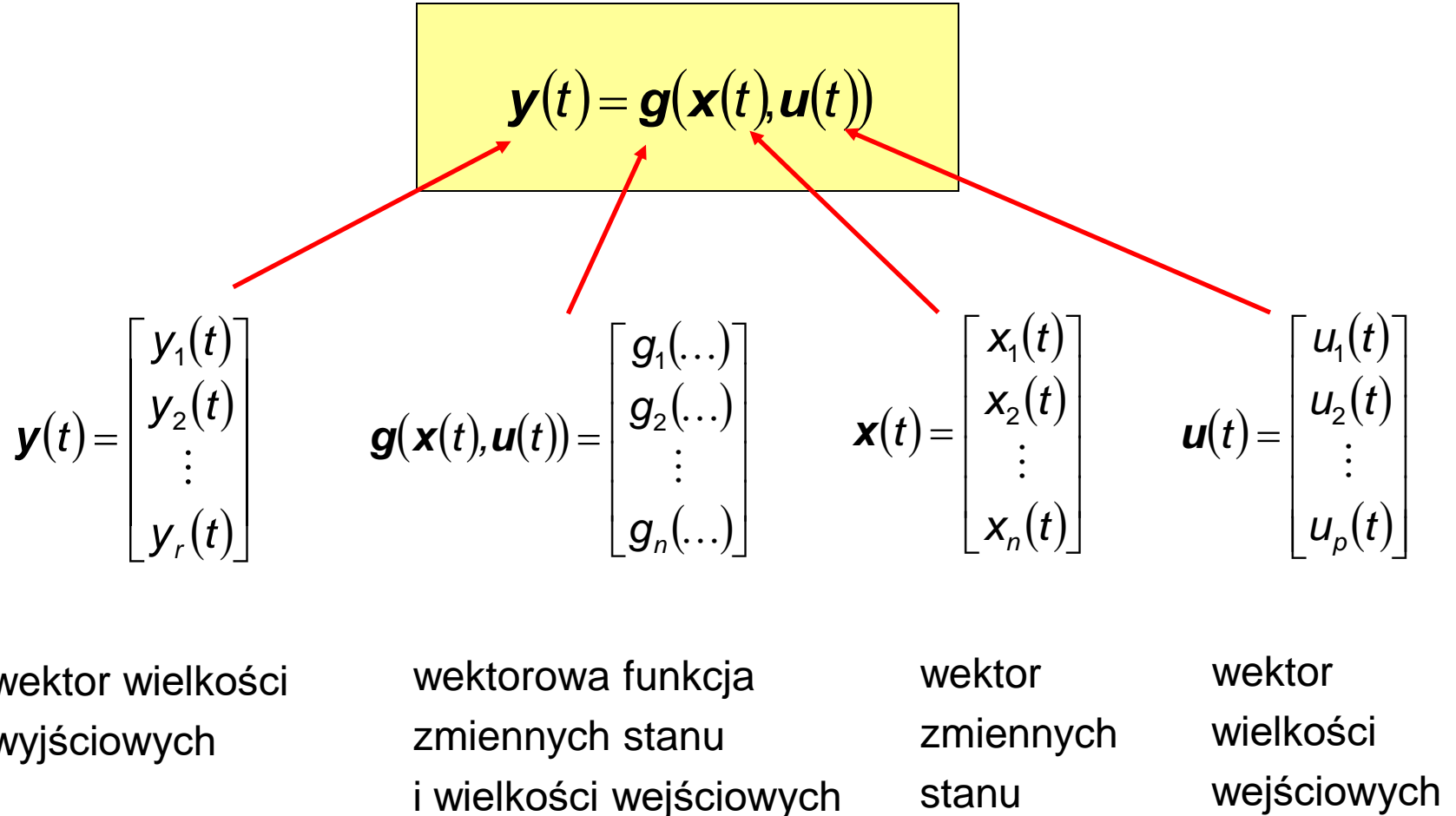
Równania wyjściowe modelu nieliniowego

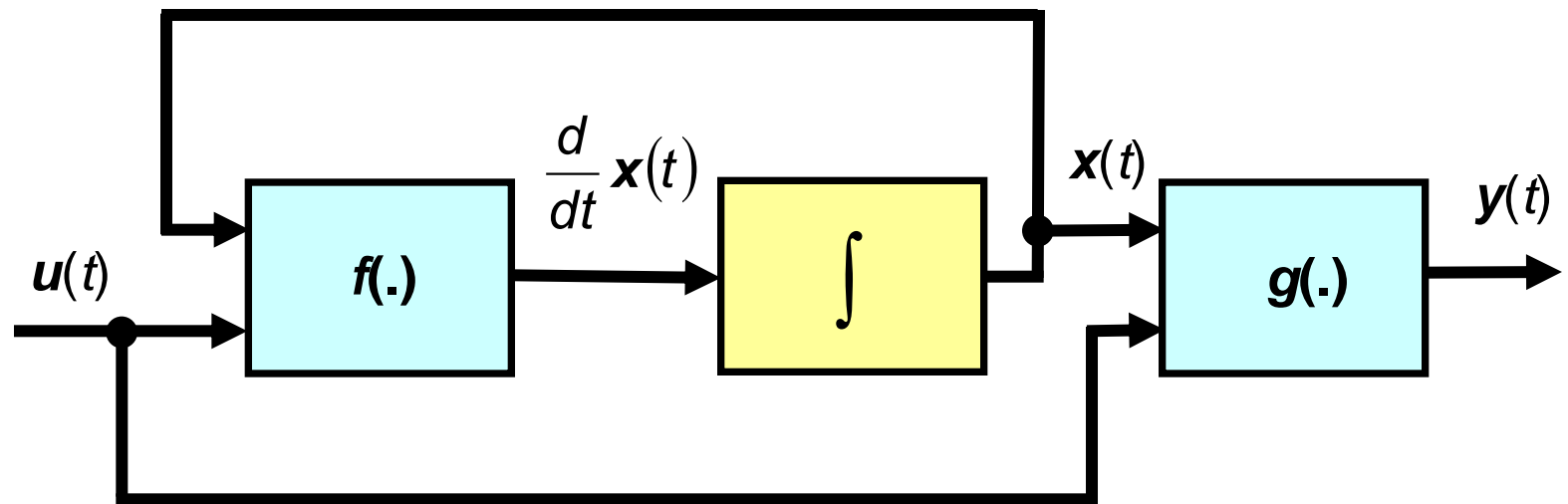
sygnały
wyjściowe

nieliniowe funkcje
zmiennych stanu
i wielkości wejściowych

Równania wyjściowe modelu nieliniowego (postać wektorowa)

Schemat blokowy nieliniowego modelu w przestrzeni stanów

$$\frac{d}{dt} \mathbf{x}(t) = \mathbf{f}(\mathbf{x}(t), \mathbf{u}(t))$$
$$\mathbf{y}(t) = \mathbf{g}(\mathbf{x}(t), \mathbf{u}(t))$$

Rozwiązywanie równań stanu

W celu zbadania zachowania się modelowanego układu w czasie, konieczne jest znalezienie **rozwiązania różniczkowych równań** stanu, opisujących ten układ.

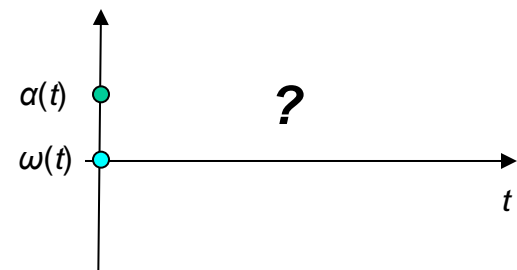
Na przykład, jeśli chcemy zbadać, jak dla danych **warunków początkowych**, tzn. dla danych wartości:

- początkowego kąta wychylenia $\alpha(0)=\alpha_0$,
- początkowej prędkości kątowej $\omega(0)=\omega_0$,

zmieniał się będzie w czasie kąt wychylenia wahadła $\alpha(t)$ oraz jego prędkość kątowa $\omega(t)$, należy znaleźć **rozwiązanie** równania stanu wahadła – jest to tzw. **zagadnienie początkowe** (zagadnienie Cauchy'ego).

$$\begin{cases} \frac{d\alpha(t)}{dt} = \omega(t) \\ \frac{d\omega(t)}{dt} = -\frac{g}{l} \cdot \sin\alpha(t) - \frac{b}{m \cdot l} \cdot \omega(t) \end{cases}$$

$$\begin{aligned} \alpha(0) &= \frac{\pi}{4} \\ \omega(0) &= 0 \end{aligned}$$

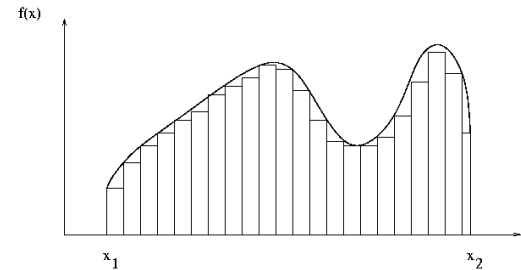

Metody rozwiązywania równań stanu

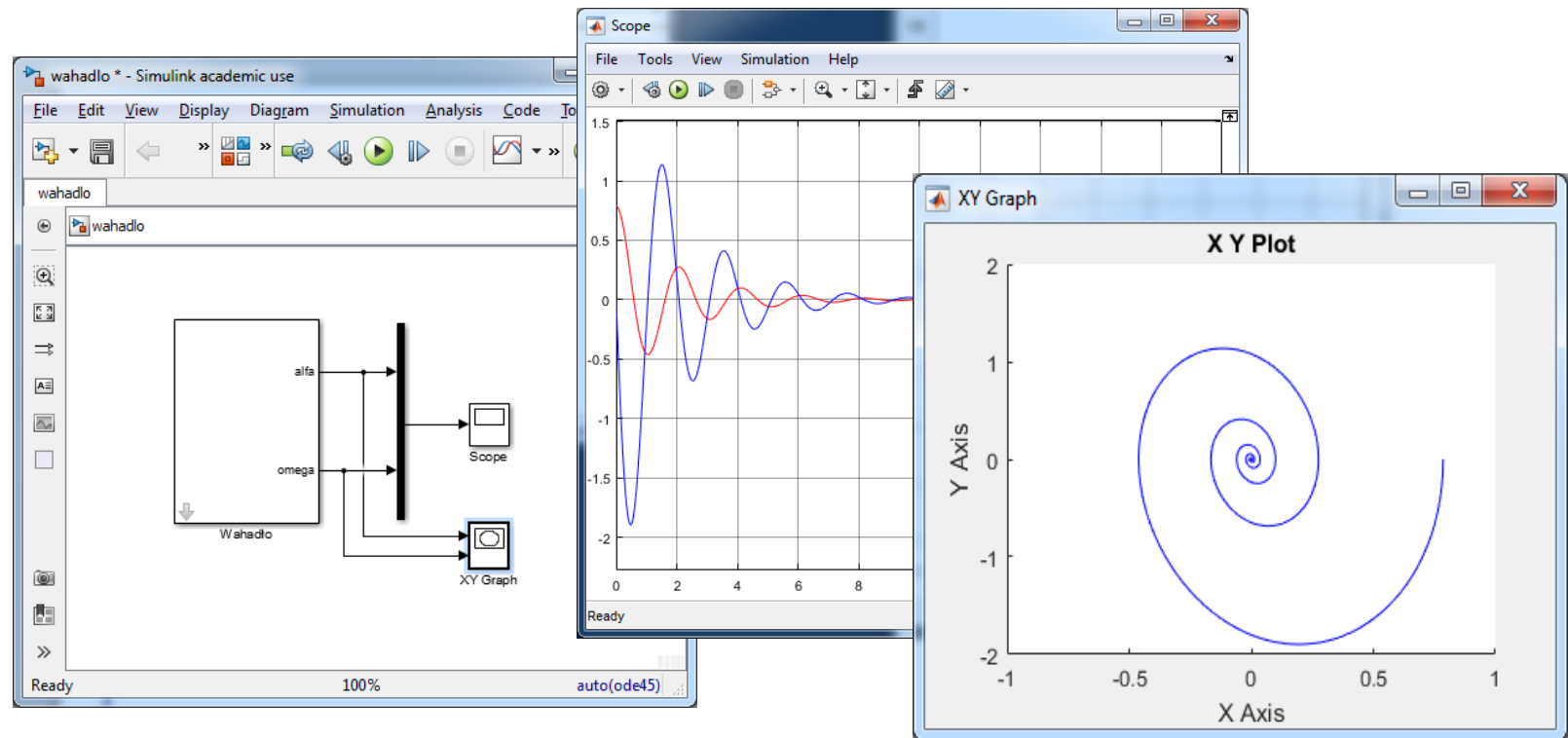
analityczne

$$\begin{aligned}x(t) &= c_1 e^{2t} + c_2 e^{-2t} + c_3 \sin(t) + c_4 \cos(t) + \frac{t}{2} - \frac{1}{2} \\ y(t) &= \frac{3}{2} c_1 e^{2t} + \frac{3}{2} c_2 e^{-2t} - c_3 \sin(t) - c_4 \cos(t) - \frac{3}{4} t + \frac{1}{4}\end{aligned}$$

numeryczne

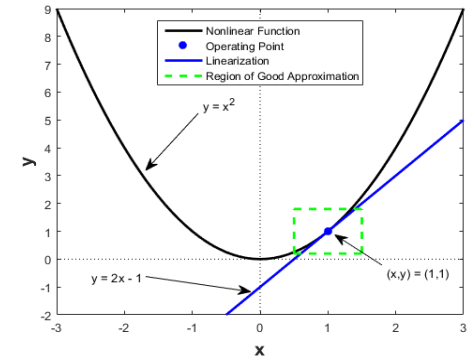

- Otrzymanie rozwiązań **analitycznych** (tzn. dokładnych, danych w postaci wzorów) możliwe jest zazwyczaj tylko w przypadku **liniowych** równań różniczkowych.
- W przypadku modelu wahadła matematycznego, ze względu na nieliniowość spowodowaną obecnością członu $\sin(\alpha)$ w równaniu różniczkowym, **brak** jest rozwiązania **analitycznego** – jesteśmy zdani tu na rozwiązanie numeryczne (np. otrzymane w *Simulinku*).

- Rozwiązanie, jakie uzyskujemy wybierając z menu programu *Matlab/Simulink* polecenie *Simulation/Start* jest zatem **rozwiązaniem numerycznym**, tzn. uzyskanym w wyniku zastosowania jednej z metod **całkowania numerycznego**, na przykład metody Rungego-Kutty 4 rzędu.
- W dalszej części przeprowadzimy analizę możliwości uzyskania **przybliżonego** rozwiązania równania wahadła **metodą analityczną**.

Linearyzacja modelu nieliniowego

- Rozwiązaniem problemu nieliniowości równania różniczkowego i związanego z nią braku rozwiązań analitycznych, jest jego **linearyzacja**, tzn. przybliżenie tego równania (przy odpowiednich założeniach) odpowiednim równaniem liniowym, dla którego istnieje rozwiązanie analityczne.
- Otrzymane rozwiązanie równania liniowego (zlinearyzowanego) stanowi, przy przyjętych założeniach, pewne przybliżenie rozwiązania wyjściowego równania nieliniowego.
- W przypadku linearyzacji w otoczeniu punktu równowagi układu, ułatwiona jest również analiza jego stabilności – układ nieliniowy jest lokalnie stabilny asymptotycznie w punkcie równowagi, jeżeli jego liniowa aproksymacja jest stabilna asymptotycznie w tym punkcie (to samo dotyczy niestabilności).

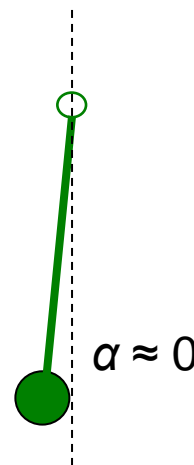
Przykład: liniowy model wahadła matematycznego

Chcemy zlinearyzować równanie wahadła matematycznego

$$\frac{d^2\alpha(t)}{dt^2} + \frac{b}{m \cdot l} \cdot \frac{d\alpha(t)}{dt} + \frac{g}{l} \cdot \sin\alpha(t) = 0$$

zakładając niewielkie odchylenia od dolnego położenia równowagi – tzn. linearyzację w punkcie równowagi $\alpha_e = 0$.

W tym celu przybliżymy funkcję $\sin(\alpha)$ funkcją liniową, znajdując równanie linii prostej stycznej do wykresu funkcji $f(\alpha) = \sin(\alpha)$ w punkcie $\alpha_e = 0$.

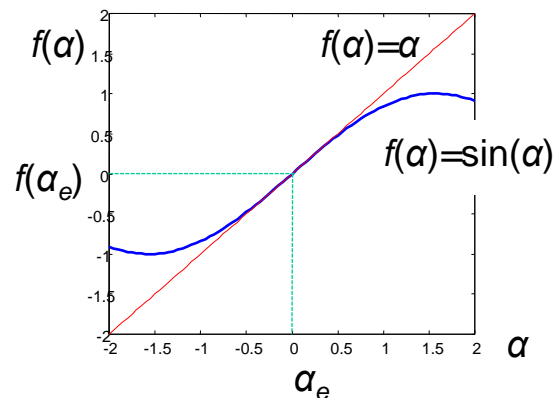

Z równania stycznej w punkcie otrzymujemy:

$$f(\alpha) - \underbrace{f(\alpha_e)}_{\sin(0)=0} = \underbrace{f'(\alpha_e)}_{\cos(0)=1} \underbrace{(\alpha - \alpha_e)}_{\tilde{\alpha}},$$

czyli:

$$f(\alpha) = \cos(0) \cdot \tilde{\alpha} = \tilde{\alpha} = \alpha.$$

Przykład – c.d.

W wyniku linearyzacji, otrzymujemy **przyrostowe liniowe równanie różniczkowe**, opisujące właściwości dynamiczne wahadła dla $\alpha \approx 0$:

$$\frac{d^2 \tilde{\alpha}(t)}{dt^2} + \frac{b}{m \cdot l} \cdot \frac{d\tilde{\alpha}(t)}{dt} + \frac{g}{l} \cdot \tilde{\alpha}(t) = 0,$$

gdzie: $\tilde{\alpha}(t) = \alpha(t) - \alpha_e = \alpha(t)$.

Należy pamiętać, że powyższe równanie jest słuszne tylko dla **niewielkich** odchyień od punktu linearyzacji $\alpha_e = 0$ – im większy kąt wychylenia wahadła, tym będzie ono mniej dokładny, tzn. jego rozwiązanie „gorzej” będzie opisywać rzeczywiste zmiany kąta wychylenia wahadła $\alpha(t)$.

α [deg]	α [radiany]	$\sin(\alpha)$	błąd
0	0	0	0%
1	0,01745329	0,01745240	0,01%
5	0,08726646	0,08715574	0,3 %
8	0,13962634	0,13917310	1%
10	0,17453292	0,17364817	1,5%
60	1,04719755	0,86602540	82%

Przykład: zlinearyzowane równania stanu wahadła

Na podstawie zlinearyzowanego w punkcie $\alpha_e=0$ przyrostowego równania różniczkowego wahadła:

$$\frac{d^2 \tilde{\alpha}(t)}{dt^2} + \frac{b}{m \cdot l} \cdot \frac{d\tilde{\alpha}(t)}{dt} + \frac{g}{l} \cdot \tilde{\alpha}(t) = 0,$$

gdzie:

można zapisać **przyrostowe równania stanu** w formie dwóch liniowych równań rzędu pierwszego:

$$\begin{cases} \frac{d\tilde{\alpha}(t)}{dt} = \tilde{\omega}(t), \\ \frac{d\tilde{\omega}(t)}{dt} = -\frac{g}{l} \cdot \tilde{\alpha}(t) - \frac{b}{m \cdot l} \cdot \tilde{\omega}(t), \end{cases}$$

gdzie:

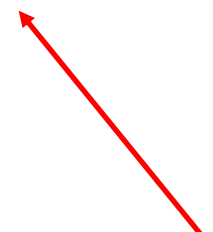
$$\begin{aligned} \tilde{\alpha}(t) &= \alpha(t) - \alpha_e = \alpha(t), \\ \tilde{\omega}(t) &= \omega(t) - \omega_e = \omega(t). \end{aligned}$$

Równania stanu modelu liniowego – postać ogólna

$$\begin{bmatrix} \frac{dx_1}{dt} \\ \frac{dx_2}{dt} \\ \vdots \\ \frac{dx_n}{dt} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n + b_{11}u_1 + b_{12}u_2 + \dots + b_{1p}u_p \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n + b_{21}u_1 + b_{22}u_2 + \dots + b_{2p}u_p \\ \vdots \\ a_{n1}x_1 + a_{n2}x_2 + \dots + a_{nn}x_n + b_{n1}u_1 + b_{n2}u_2 + \dots + b_{np}u_p \end{bmatrix}$$

pochodne zmiennych stanu

liniowe funkcje zmiennych stanu
i wielkości wejściowych

Równania stanu modelu liniowego (ogólna postać wektorowo-macierzowa)

$$\frac{d}{dt} \mathbf{x}(t) = \mathbf{A}\mathbf{x}(t) + \mathbf{B}\mathbf{u}(t)$$

$$\frac{d}{dt} \mathbf{x}(t) = \begin{bmatrix} \frac{dx_1(t)}{dt} \\ \frac{dx_2(t)}{dt} \\ \vdots \\ \frac{dx_n(t)}{dt} \end{bmatrix}$$

wektor
pochodnych
zmiennych
stanu

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \cdots & a_{nn} \end{bmatrix}$$

macierz stanu

$$\mathbf{x}(t) = \begin{bmatrix} x_1(t) \\ x_2(t) \\ \vdots \\ x_n(t) \end{bmatrix}$$

wektor
zmiennych
stanu

$$\mathbf{B} = \begin{bmatrix} b_{11} & b_{12} & \cdots & b_{1p} \\ b_{21} & b_{22} & \cdots & b_{2p} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ b_{n1} & b_{n2} & \cdots & b_{np} \end{bmatrix}$$

macierz
wejściowa

$$\mathbf{u}(t) = \begin{bmatrix} u_1(t) \\ u_2(t) \\ \vdots \\ u_p(t) \end{bmatrix}$$

wektor
sygnałów
wejściowych

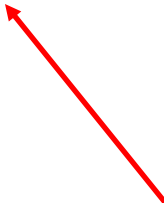
Równania wyjściowe modelu liniowego

– postać ogólna

$$\begin{bmatrix} y_1 \\ y_2 \\ \vdots \\ y_r \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} c_{11}x_1 + c_{12}x_2 + \dots + c_{1n}x_n + d_{11}u_1 + d_{12}u_2 + \dots + d_{1p}u_p \\ c_{21}x_1 + c_{22}x_2 + \dots + c_{2n}x_n + c_{21}u_1 + d_{22}u_2 + \dots + d_{2p}u_p \\ \vdots \\ c_{r1}x_1 + c_{r2}x_2 + \dots + c_{rn}x_n + d_{r1}u_1 + d_{r2}u_2 + \dots + d_{rp}u_p \end{bmatrix}$$

sygnały wyjściowe

liniowe funkcje zmiennych stanu
i sygnałów wejściowych

Równania wyjściowe modelu liniowego (ogólna postać wektorowo-macierzowa)

$$\mathbf{y}(t) = \mathbf{C}\mathbf{x}(t) + \mathbf{D}\mathbf{u}(t)$$

$$\mathbf{y}(t) = \begin{bmatrix} y_1(t) \\ y_2(t) \\ \vdots \\ y_r(t) \end{bmatrix}$$

wektor
sygnałów
wyjściowych

$$\mathbf{C} = \begin{bmatrix} c_{11} & c_{12} & \cdots & c_{1n} \\ c_{21} & c_{22} & \cdots & c_{2n} \\ \vdots & & & \vdots \\ c_{r1} & c_{r2} & \cdots & c_{rn} \end{bmatrix}$$

macierz
wyjściowa

$$\mathbf{x}(t) = \begin{bmatrix} x_1(t) \\ x_2(t) \\ \vdots \\ x_n(t) \end{bmatrix}$$

wektor
zmiennych
stanu

$$\mathbf{D} = \begin{bmatrix} d_{11} & d_{12} & \cdots & d_{1p} \\ d_{21} & d_{22} & \cdots & d_{2p} \\ \vdots & & & \vdots \\ d_{r1} & d_{r2} & \cdots & d_{rp} \end{bmatrix}$$

macierz
transmisyjna

$$\mathbf{u}(t) = \begin{bmatrix} u_1(t) \\ u_2(t) \\ \vdots \\ u_p(t) \end{bmatrix}$$

wektor
sygnałów
wejściowych

Macierze modelu zlinearyzowanego

Macierze modelu przyrostowego, zlinearyzowanego w punkcie równowagi $(\mathbf{x}_e, \mathbf{u}_e)$, mają postać następujących *macierzy Jacobiego* nieliniowych funkcji: stanu $\mathbf{f}=(f_1, f_2, \dots, f_n)$ (patrz slajdy 3-4) oraz wyjściowej $\mathbf{g}=(g_1, g_2, \dots, g_n)$ (patrz slajdy 6-7):

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \frac{\partial f_1(\mathbf{x}_e, \mathbf{u}_e)}{\partial x_1} & \dots & \frac{\partial f_1(\mathbf{x}_e, \mathbf{u}_e)}{\partial x_n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \frac{\partial f_n(\mathbf{x}_e, \mathbf{u}_e)}{\partial x_1} & \dots & \frac{\partial f_n(\mathbf{x}_e, \mathbf{u}_e)}{\partial x_n} \end{bmatrix},$$

$$\mathbf{B} = \begin{bmatrix} \frac{\partial f_1(\mathbf{x}_e, \mathbf{u}_e)}{\partial u_1} & \dots & \frac{\partial f_1(\mathbf{x}_e, \mathbf{u}_e)}{\partial u_p} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \frac{\partial f_n(\mathbf{x}_e, \mathbf{u}_e)}{\partial u_1} & \dots & \frac{\partial f_n(\mathbf{x}_e, \mathbf{u}_e)}{\partial u_p} \end{bmatrix},$$

$$\mathbf{C} = \begin{bmatrix} \frac{\partial g_1(\mathbf{x}_e, \mathbf{u}_e)}{\partial x_1} & \dots & \frac{\partial g_1(\mathbf{x}_e, \mathbf{u}_e)}{\partial x_n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \frac{\partial g_n(\mathbf{x}_e, \mathbf{u}_e)}{\partial x_1} & \dots & \frac{\partial g_n(\mathbf{x}_e, \mathbf{u}_e)}{\partial x_n} \end{bmatrix},$$

$$\mathbf{D} = \begin{bmatrix} \frac{\partial g_1(\mathbf{x}_e, \mathbf{u}_e)}{\partial u_1} & \dots & \frac{\partial g_1(\mathbf{x}_e, \mathbf{u}_e)}{\partial u_p} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \frac{\partial g_n(\mathbf{x}_e, \mathbf{u}_e)}{\partial u_1} & \dots & \frac{\partial g_n(\mathbf{x}_e, \mathbf{u}_e)}{\partial u_p} \end{bmatrix}.$$

Opis w przestrzeni stanów – podsumowanie

Równania stanu układu dynamicznego pokazują, w jaki sposób zmiany w czasie wartości jego wszystkich zmiennych stanu zależą od bieżących wartości tych zmiennych stanu oraz od bieżących wartości sygnałów wejściowych:

model nieliniowy

$$\frac{d}{dt} \mathbf{x}(t) = \mathbf{f}(\mathbf{x}(t), \mathbf{u}(t))$$

model liniowy

$$\frac{d}{dt} \mathbf{x}(t) = \mathbf{A}\mathbf{x}(t) + \mathbf{B}\mathbf{u}(t)$$

model zlinearyzowany (przyrostowy)

$$\frac{d}{dt} \tilde{\mathbf{x}}(t) = \mathbf{A}\tilde{\mathbf{x}}(t) + \mathbf{B}\tilde{\mathbf{u}}(t), \quad \tilde{\mathbf{x}}(t) = \mathbf{x}(t) - \mathbf{x}_e, \quad \tilde{\mathbf{u}}(t) = \mathbf{u}(t) - \mathbf{u}_e$$

Opis w przestrzeni stanów – podsumowanie (c.d.)

Równania wyjściowe układu dynamicznego pokazują, w jaki sposób wartości jego wszystkich sygnałów wyjściowych zależą od bieżących wartości jego zmiennych stanu oraz bezpośrednio od wartości jego sygnałów wejściowych:

model nieliniowy

$$\mathbf{y}(t) = \mathbf{g}(\mathbf{x}(t), \mathbf{u}(t))$$

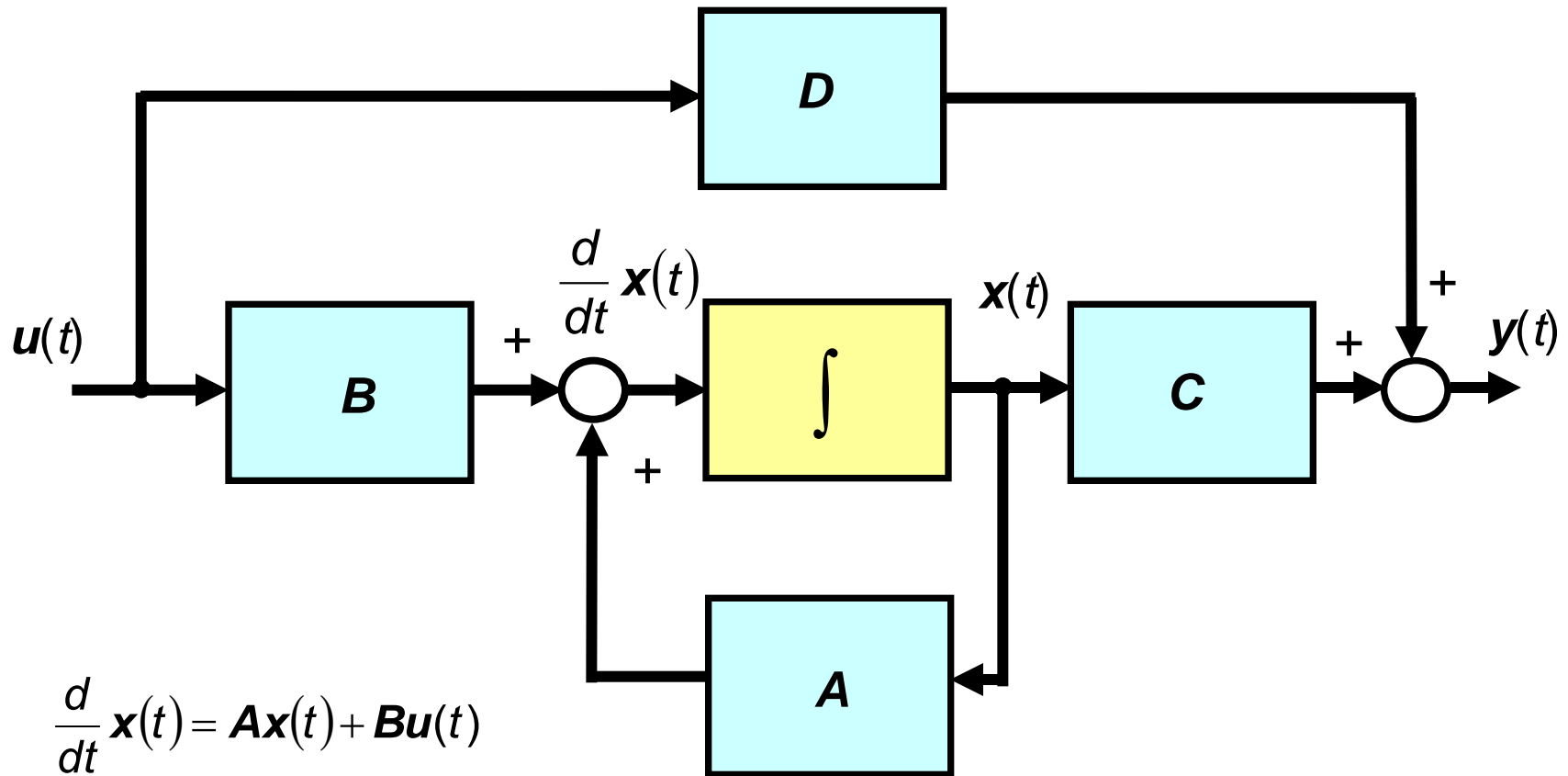
model liniowy

$$\mathbf{y}(t) = \mathbf{C}\mathbf{x}(t) + \mathbf{D}\mathbf{u}(t)$$

model zlinearyzowany (przyrostowy)

$$\tilde{\mathbf{y}}(t) = \mathbf{C}\tilde{\mathbf{x}}(t) + \mathbf{D}\tilde{\mathbf{u}}(t), \quad \tilde{\mathbf{x}}(t) = \mathbf{x}(t) - \mathbf{x}_e, \quad \tilde{\mathbf{y}}(t) = \mathbf{y}(t) - \mathbf{y}_e$$

Schemat blokowy liniowego modelu w przestrzeni stanów

$$\frac{d}{dt} \mathbf{x}(t) = \mathbf{A}\mathbf{x}(t) + \mathbf{B}u(t)$$
$$\mathbf{y}(t) = \mathbf{C}\mathbf{x}(t) + \mathbf{D}u(t)$$

Macierze zlinearyzowanego modelu wahadła

Na podstawie zlinearyzowanych w punkcie ($\alpha_e=0$, $\omega_e=0$) przyrostowych równań wahadła matematycznego (patrz slajd 15):

$$\begin{cases} \frac{d\tilde{\alpha}(t)}{dt} = \tilde{\omega}(t), & \text{(równania stanu)} \\ \frac{d\tilde{\omega}(t)}{dt} = -\frac{g}{l} \cdot \tilde{\alpha}(t) - \frac{b}{m \cdot l} \cdot \tilde{\omega}(t), & \text{(równanie wyjściowe)} \end{cases} \quad y(t) = \tilde{\alpha}(t),$$

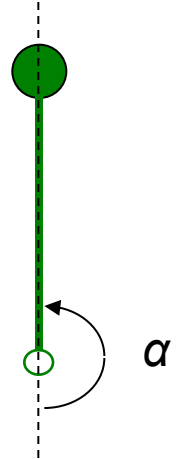
otrzymujemy następujące postaci jego macierzy **A**, **B**, **C**, **D**:

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ -\frac{g}{l} & -\frac{b}{m \cdot l} \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} \\ \end{bmatrix}, \quad \mathbf{C} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{D} = \begin{bmatrix} \end{bmatrix}$$

Linearyzacja modelu wahadła w górnym (niestabilnym) punkcie równowagi

Założmy, że tym razem poddajemy linearyzacji równanie wahadła w punkcie odpowiadającym **górnemu** położeniu równowagi, tzn. ($\alpha_e = \pi$, $\omega_e = 0$).

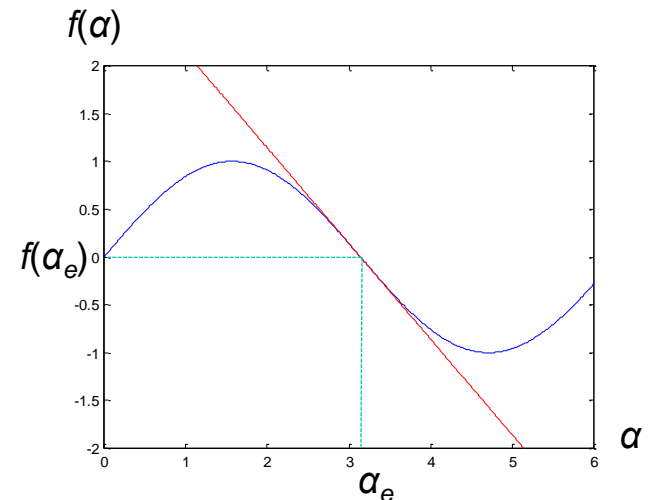
Z równania stycznej w punkcie $\alpha_e = \pi$ otrzymujemy:

$$f(\alpha) - \underbrace{f(\alpha_e)}_{\sin(\pi)=0} = \underbrace{f'(\alpha_e)}_{\cos(\pi)=-1} \underbrace{(\alpha - \alpha_e)}_{\tilde{\alpha}},$$

czyli:

$$f(\alpha) = \cos(\pi) \cdot (\alpha - \pi) = -\alpha + \pi = -\tilde{\alpha}.$$

Wartość funkcji sinus można teraz przybliżyć wartością jej argumentu ze znakiem ujemnym – słuszne tylko dla bliskiego otoczenia punktu $\alpha_e = \pi$.

$$\sin(\alpha) \approx -\alpha + \pi \quad \text{dla} \quad \alpha \approx \pi$$

Macierz stanu modelu wahadła dla górnego (niestabilnego) punktu równowagi

Zlinearyzowane w punkcie $\alpha_e = \pi$ równanie przyrostowe wahadła przyjmuje następującą postać:

$$\frac{d^2 \tilde{\alpha}(t)}{dt^2} + \frac{b}{m \cdot l} \cdot \frac{d\tilde{\alpha}(t)}{dt} - \frac{g}{l} \cdot \tilde{\alpha}(t) = 0,$$

gdzie:

$$\tilde{\alpha}(t) = \alpha(t) - \alpha_e = \alpha(t) - \pi.$$

Z powyższego równania wynika następująca postać równań stanu oraz macierzy **A** zlinearyzowanego modelu przyrostowego:

$$\begin{cases} \frac{d\tilde{\alpha}(t)}{dt} = \tilde{\omega}(t), \\ \frac{d\tilde{\omega}(t)}{dt} = \frac{g}{l} \cdot \tilde{\alpha}(t) - \frac{b}{m \cdot l} \cdot \tilde{\omega}(t), \end{cases}$$

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ \frac{g}{l} & -\frac{b}{m \cdot l} \end{bmatrix}.$$

Linearyzacja modelu wahadła w *Matlabie/Simulinku*

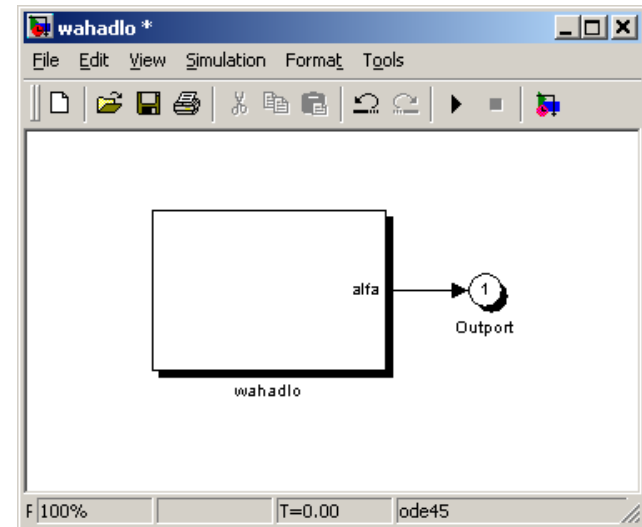
Linearyzację oraz wyznaczenie macierzy **A**, **B**, **C** i **D** modelu zlinearyzowanego realizuje w programie *Matlab/Simulink* funkcja `linmod` (czasami lepsze efekty daje funkcja `linmodv5`).

Po wpisaniu w oknie Matlab'a polecenia:

```
[A,B,C,D] = linmod('wahadlo')
```

otrzymujemy:

```
A = 0          1.0000
    -9.8000    -1.0000
B = Empty matrix: 2-by-0
C = 1          0
D = Empty matrix: 1-by-0
```


Układ nie posiada sygnałów wejściowych, więc macierze **B** i **D** są puste. Domyślnym punktem linearyzacji jest punkt zerowy, czyli ($\alpha_e=0$, $\omega_e=0$).

Inna postać wywołania funkcji

```
[A,B,C,D] = linmod('sys', x, u)
```

Zwraca macierze **A**, **B**, **C**, **D** modelu zlinearyzowanego w punkcie określonym przez podane wartości wektora zmiennych stanu **x** (ewentualnie także wektora wejściowego **u**).

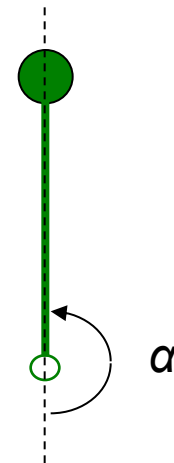
Przykład:

Po wpisaniu w oknie *Matlaba* polecenia:

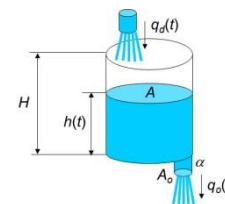
```
[A,B,C,D] = linmod('wahadlo', [pi;0])
```

wyświetli się następujący wynik:

```
A = 0          1.0000
    9.8000    -1.0000
B = Empty matrix: 2-by-0
C = 1.0000     0
D = Empty matrix: 1-by-0
```


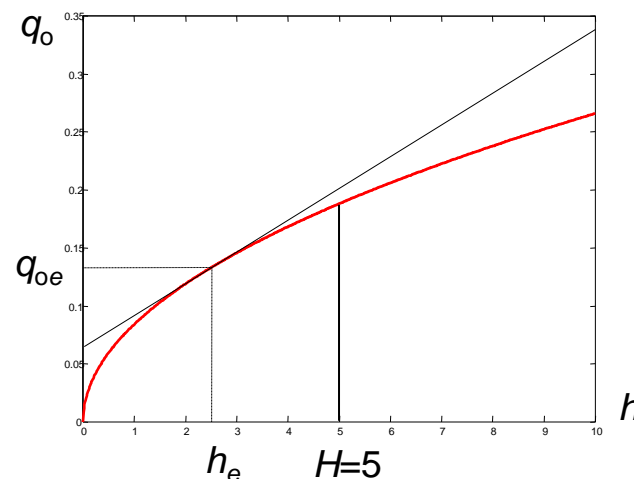
Linearyzacja modelu zbiornika cieczy

Nieliniowe równania stanu i wyjścia dla zbiornika cieczy ze slajdów II/1-9:

$$\frac{dh(t)}{dt} = -\alpha \frac{A_o}{A} \sqrt{2gh(t)} + \frac{1}{A} q_d(t),$$

$$q_o(t) = \alpha A_o \sqrt{2gh(t)}.$$

Równania przyrostowe po linearyzacji w punkcie równowagi h_e :

$$\frac{d\tilde{h}(t)}{dt} = -\underbrace{\alpha \frac{A_o}{A} g \frac{1}{\sqrt{2gh_e}}}_A \tilde{h}(t) + \underbrace{\frac{1}{A}}_B \tilde{q}_d(t),$$

$$\tilde{q}_o(t) = \underbrace{\alpha A_o g \frac{1}{\sqrt{2gh_e}}}_C \tilde{h}(t),$$

gdzie:

$$\begin{aligned} \tilde{h}(t) &= h(t) - h_0, \\ \tilde{q}_d(t) &= q_d(t) - q_{de}, \\ \tilde{q}_o(t) &= q_o(t) - q_{oe}, \\ q_{de} &= q_{oe} = \alpha A_o \sqrt{2gh_e}. \end{aligned}$$

Macierze zlinearyzowanego modelu zbiornika

Na podstawie otrzymanych równań otrzymujemy następujące macierze przyrostowego modelu zbiornika, zlinearyzowanego w punkcie równowagi $h_e \in (0, H]$:

$$\mathbf{A} = \left[-\alpha \frac{A_o}{A} \sqrt{\frac{g}{2h_e}} \right],$$

$$\mathbf{B} = \left[\frac{1}{A} \right],$$

$$\mathbf{C} = \left[\alpha A_o \sqrt{\frac{g}{2h_e}} \right],$$

$$\mathbf{D} = [0].$$

Linearyzacja modelu zbiornika w *Matlabie/Simulinku*

```
[A,B,C,D]=linmod('zbiornik',[2.5]) % lub linmodv5
```

A = -0.0089

B = 0.3333

C = 0.0266

D = 0

$h_e = 2.5 \text{ m}$

```
[A,B,C,D]=linmod('zbiornik',[0.1])
```

A = -0.0443

B = 0.3333

C = 0.1330

D = 0

$h_e = 0.1 \text{ m}$

